

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w P. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Ebel
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Mróz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej -----

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2017 r.

sprawy

J. P.

s. W. i V. z domu Z.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 23 sierpnia 2016r w P., wbrew przepisom ustawy, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej sprzedał K. K. (1) środek odurzający w postaci suszu ziela konopi innych niż włókniste w ilości 0,29 grama za kwotę 20 zł przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi a czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej na mocy wyroku Sądu Rejonowego w P. sygn. akt II K 186/12 z dnia 11 maja 2012 r., którą odbył w okresie od 19 lipca 2012r. do 24 kwietnia 2014r za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 w zw. z art. 59 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 64 § 1 kk

2. W okresie od września 2016r. do 23 października 2016r. w P. działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, nieodpłatnie udzielił J. S. środek odurzający w postaci suszu ziela konopi innych niż włókniste w ilości łącznej 3 gram oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej sprzedał J. S. środek psychotropowy w postaci amfetaminy w ilości łącznej 8 gram za kwotę łączną 160 zł przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi a czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej na mocy wyroku Sądu Rejonowego w P. sygn. akt II K 186/12 z dnia 11 maja 2012r., którą odbył w okresie od 19 lipca 2012r. do 24 kwietnia 2014r. za umyślne przestępstwo podobne.

tj. o przestępstwo z art. 58 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

i art. 59 ust. 1 w zw. z art. 59 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 64 § 1 kk i art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

3. W dniu 25 października 2016 r. w P. wbrew przepisom ustawy posiadał środek psychotropowy w postaci amfetaminy w ilości 56,24 grama oraz środek odurzający w postaci suszu ziała konopi innych niż włókniste w ilości 3,06 grama.

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

I. uznaje oskarżonego J. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 1 części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 w zw. z art. 59 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 59 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego J. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 2 części wstępnej wyroku, eliminując z jego opisu zwrot „przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi”, tj. przestępstwa z art. 58 ust. 1 i art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

III. uznaje oskarżonego J. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie 3 części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 85 § 1 i § 2 kk oraz art. 86 § 1 kk za zbiegające się przestępstwa wymierza oskarżonemu łączną karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 63 § 1 i § 5 kk na poczet orzeczonej w punkcie IV wyroku łącznej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniach 25.10.2016 r. – 26.10.2016 r., tj. 1 dzień, przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego J. P. przepadek na rzecz Skarbu Państwa kwoty 180 (sto osiemdziesiąt) złotych jako równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa;

VII. na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 Ustawy z dn. 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek przez zniszczenie na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr II/803/16/N - k. 69 oraz w wykazie dowodów rzeczowych nr III/66/16/P – k. 71;

VIII. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego z obowiązku zapłaty kosztów sądowych, w tym opłaty, obciążając nimi Skarb Państwa w całości.

Sygn. akt II K 744/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

23 sierpnia 2016 r. K. K. (1) napotkał na ul. (...) w P. J. P., ksywa (...). Zapytał go czy ma do sprzedania marihuanę. Oskarżony przytaknął i nakazał K. K. (1) poczekać w rejonie komórek przy ul. (...) w P.. Po chwili oskarżony wrócił z zawiniętą w sreberko marihuaną o wadze 0,29 g, za którą M. K. zapłacił mu 20 zł.

Dowód: wyjaśnienia K. K. – k.95,

notatki urzędowe – k.4,10,

protokół zatrzymania rzeczy – k.5-7,

protokół użycia testera – k.8,

protokół oględzin rzeczy – k.11-12,

dowód rzeczowy – k.18,

protokół okazania wizerunku – k.19-21,

wyjaśnienia oskarżonego - k.95.

Od września 2016 r. do 23 października 2016 r. J. S., który zna oskarżonego od kilku lat, ze szkoły, kupował od niego w P. amfetaminę, płacąc każdorazowo po 20 zł za jedną, gramową działkę. Sytuacje takie miały miejsce ośmiokrotnie. Ponadto, w tym samym czasie J. P. częstował J. S. marihuaną. Łącznie udzielił mu nieodpłatnie 3 g tego środka odurzającego.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k.95,

zeznania św. J. S. – k.95.

25 października 2016 r. w toku przeszukania pomieszczeń mieszkalnych przez funkcjonariuszy KPP w P. u oskarżonego J. P. ujawniono 13 zwitków folii aluminiowej z zawartością marihuany o łącznej wadze 3,06 g oraz 56,24 g amfetaminy w woreczku strunowym, a nadto wagę elektroniczną. J. P. został w związku z tym zatrzymany.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k.95,

notatki urzędowe – k.28,10,

protokół zatrzymania osoby – k.30,

protokół przeszukania– k.32-34,

protokoły użycia testera – k.37,38,

protokół oględzin rzeczy – k.39-40,

dowody rzeczowe – k.69,71,72.

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do wszystkich zarzucanych mu czynów oraz złożył wyjaśnienia, w których opisał sposób i okoliczności ich popełnienia.

J. P. ma 25 lat, jest kawalerem, nie ma dzieci. Ma wykształcenie gimnazjalne, nie ma wyuczonego zawodu. Utrzymuje się z prac dorywczych, nie posiada majątku większej wartości. Przebywa na leczeniu odwykowym w (...) w Z.. Oskarżony był karany sędownie, za przestępstwa przeciwko mieniu odbywał karę pozbawienia wolności. Postanowieniem Sądu Okręgowego w O. został warunkowo przedterminowo zwolniony z okresem próby do 2 maja 2017 r.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego – k. 95,

dane osobopoznawcze – k. 49,

karta karna – k. 51-52,

odpisy wyroków –k.53-54,55,56,57,58-59,60,61-62,63-64.

Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonego nie budzą wątpliwości.

Sąd, dokonując ustaleń faktycznych oparł się na dowodach rzeczowych, protokołach przeszukania i zatrzymania rzeczy, oględzin rzeczy, protokołach z użycia narkotesterów oraz zeznaniach J. S. i wyjaśnieniach K. K. (1). Ustalony na podstawie tych dowodów stan faktyczny znalazł nadto odzwierciedlenie w wyjaśnieniach przyznającego się do winy oskarżonego J. P..

Bezspornym zatem jest, że oskarżony w dniu 23 sierpnia 2016 r. w P. sprzedał środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste K. K. (1) o wadze 0,29 g za kwotę 20 złotych. Wypełnił tym samym ustawie znamiona czynu z art.59 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Przepis ten stanowi, że, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, udziela innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ułatwia użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. Trafną przy tym była, przyjęta w tym zakresie w akcie oskarżenia kwalifikacja prawna tegoż występkę polegająca na przyjęciu, że stanowi on wypadek mniejszej wagi z art.59 ust.3 cyt. ustawy. Zdecydowały o tym przede wszystkim elementy przedmiotowe, jak ilość sprzedanego K. K. (1) środka odurzającego oraz jego rodzaj (marihuana).

Niewątpliwym jest także, że oskarżony od września 2016 r. do 23 października 2016 r. ośmiokrotnie sprzedał J. S. substancję psychotropową w postaci amfetaminy o łącznej wadze 8 g za kwotę 160 zł oraz częstował go marihuaną o łącznej wadze 3 g. W obliczu tych ustaleń wypełnił więc ustawowe znamiona czynu określonego w art.59 ust.1 oraz art.58 ust.1 cyt. ustawy przy zastosowaniu instytucji z art.11 §2 kk. Art.58 ust.1 stanowi bowiem, że kto wbrew przepisom ustawy, udziela innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej, ułatwia albo umożliwia ich użycie albo nakłania do użycia takiego środka lub substancji, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Ze względu na powtarzalność zachowań oskarżonego oraz ich zwartość czasową i miejscową Sąd uznał, że należy je zakwalifikować jako czyn ciągły, tj. przyjąć kwalifikację z uwzględnieniem instytucji z art.12 kk. Sąd nie podzielił natomiast tezy aktu oskarżenia jakoby przypisany oskarżonemu z art.59 ust.1 i art.58 ust.1 cyt. ustawy czyn stanowił wypadek mniejszej wagi. Oskarżony wielokrotnie bowiem sprzedawał J. S. amfetaminę oraz częstował go marihuaną. Ponadto przyjęcie kwalifikacji z aktu oskarżenia w tym zakresie prowadziłoby do tego, że w realiach sprawy oskarżonemu wymierzona zostałaby kara na podstawie art.58 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (nie ma formy uprzywilejowanej), jako surowszemu – zgodnie z art.11 §3 kk. Tymczasem czyn oskarżonego zakwalifikowany z art.59 ust.1 cechuje znacznie wyższa społeczna szkodliwość. Oskarżony więcej bowiem J. S. narkotyków sprzedał, niż go nimi częstował. Ponadto, oskarżony sprzedawał J. S. substancję psychotropową – amfetaminę.

Materiał dowodowy wykazał także, że oskarżony w dniu 25 października 2016 r. w P. posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze 56,24 g oraz środki odurzające w postaci suszu konopi innych niż włókniste o wadze 3,06 g. Tym samym dopuścił się występkę z art.62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, stanowiącego, że kto wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Dane o karalności oskarżonego oraz odpisy wyroków wskazują, że przypisanych mu czynów z art.59 ust.1 i art.59 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oskarżony dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art.64 §1 kk. Art.64 §1 kk stanowi bowiem, że jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. J. P. na mocy wyroku łącznego Sądu Rejonowego w P. z dnia 11 maja 2012 r. sygn. akt II K 186/12 odbywał karę pozbawienia wolności od 19 lipca 2012 r. do 24 kwietnia 2014 r. Przedmiotowy wyrok łączny objął m.in. skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 12 października 2010 r. sygn. akt II K 838/10, m. in. za czyny z art.280 §1 kk (2 lata pozbawienia wolności) i art.279 §1 kk (rok pozbawienia wolności) czyli za umyślne przestępstwa podobne. Z racji tego, że zgodnie z art.115 §3 kk przestępstwami podobnymi są przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Sąd przyjął kwalifikację jak punkcie I i II wyroku (art.64 §1 kk).

Zgodnie z przepisami art.53 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (§ 1); §2 stanowi zaś, że wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Za przypisane oskarżonemu J. P. występki Sąd wymierzył mu jednostkowe kary: dwóch miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art.59 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, roku pozbawienia wolności za czyn z art.59 ust.1 i art.58 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk przy zastosowaniu art.11 §2 kk oraz trzech miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art.62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Łącząc powyższe kary Sąd zastosował zasadę pełnej absorpcji orzekając jak w punkcie IV wyroku.

Dyrektywy wymiaru kary, przy uwzględnieniu, wcześniejszych skazań oskarżonego, odbywaniem przez niego kary pozbawienia wolności za przestępstwa podobne powodują, że względem oskarżonego jedynie celowym było sięgnięcie po karę pozbawienia wolności. Oskarżony przypisanych mu wyrokiem czynów, dopuszczał się nawet i po skazaniu go przez tut. Sąd wyrokiem z dnia 17 sierpnia 2016 r. (II K 390/16) za występki z art.58 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Wynika z tego, że wymierzenie oskarżonemu kary ograniczenia wolności przy zastosowaniu art.37a kk nie odniosło względem niego widocznego skutku, refleksji nad swoim postępowaniem, nie spełniło celów kary w zakresie prewencji indywidualnej. Z tych względów Sąd uznał za jedynie celowe orzeczenie wobec oskarżonego J. P. kary pozbawienia wolności. W związku z uprzednimi skazaniami na kary pozbawienia wolności oskarżony nie mógł skorzystać z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania tej kary. Art.69 §1 kk stanowi bowiem, że sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa bez warunkowego jej zawieszenia.

Odnosnie samego już wymiaru kary Sąd wziął pod uwagę szereg okoliczności wskazujących na znaczny stopień winy i społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Sąd zważył na znaczny stopień zawinienia oskarżonego, podobnie jak i stopień społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów, zwłaszcza z art.59 ust.1 oraz art.62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Oceniając stopień społecznej szkodliwości Sąd wziął pod uwagę katalog przesłanek o tym decydujących, tj. rodzaj i charakter naruszonego dobra (zdrowie publiczne), sposób i okoliczności popełnienia czynów – przemyślany ich proceder, ilość posiadanej przez oskarżonego substancji psychotropowej pozwalającej na jednorazowe odurzenie kilkudziesięciu osób. Powyższe wskazuje, że ujawniona przy oskarżonym amfetamina oraz marihuana nie były przeznaczone tylko i wyłącznie na jego potrzeby (oskarżony posiadał wagę elektroniczną).

Z kolei wymiar kary łącznej pozbawienia wolności w dolnej granicy ustawowego zagrożenia (przy uwzględnieniu obostrzenia wynikającego z art.64 §1 kk) zdeterminowany został przede wszystkim tym, że jest to kara o charakterze bezwzględnym.

Ze względu na zatrzymanie oskarżonego Sąd na zasadzie art.63 §1 i §5 kk zaliczył ten okres, tj. od 25.10.2016 r. od godz. 19:25 do 26.10.2016 r. do godz.12.20, tj. jeden dzień na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności.

Wobec ustalenia, że oskarżony z popełnienia przestępstw z art.59 ust.1 oraz art.59 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii osiągnął korzyść majątkową podlegającą obowiązkowemu przepadkowi Sąd, na podstawie art.45 §1 kk orzekł jak w pkt.VI wyroku.

W związku z zabezpieczeniem w sprawie dowodów rzeczowych, tj. substancji psychotropowej oraz przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa Sąd orzekł ich przepadek na rzecz Skarbu Państwa na podstawie przepisów wskazanych w pkt.VII wyroku.

Z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego Sąd zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania w sprawie – obciążając nimi Skarb Państwa w całości, uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.